

ОСУШИТИ «СТРУМОК»?

Намагання Леоніда Родченка чесно будувати власний бізнес далеко не всім до вподоби. Так, у 2013 році за дивним збігом обставин згоріли трактор «Кіровоць», комбайн «Дон» і великий екскаватор сільгоспдприємства, через що техніку довелося списати на металолом. Плани за допомогою екскаватора очистити замулене русло місцевої річечки так і залишилися планами...

А коли новий водопровід було здано в експлуатацію, одразу ж, як пустили воду, на ньому було виявлено 27 проколів (!) штуцного походження. Ніщо тих, хто робив ці «диверсії», важко навіть збагнути, адже води насамперед позбавили не готель сільгоспдприємства, а школу і дитячий сад, тобто десятки дітяків!

Маючи на меті мінімізувати втрати від крадіжок, Леонід Родченко практично повністю міняє охорону підприємства та замість неї наймає на роботу охоронну фірму з Одеси. Одразу ж крадіжок стало на порядок менше, що неабив-

казали нам, працівникам ТОВ «Струмок»: техніку випускати не будуть доти, поки Родченко не відмовиться від бригади, току, складів, іншого майна, а також права на орендовану землю. Також вони викинули з готелю працівників підприємства та їхні речі і вимагали повернути громаді колишнє приміщення дитячого садка. А селом почали поширюватися чутки: хто з села вийде на роботу «до Родченка», тому буде непереливки...

Немов демонструючи серйозність своїх намірів, нападники опечатали всі головні об'єкти підприємства і забрали собі ключі від приміщень. До речі, цинічним виглядає те, що прибульці прикривалися світлими ідеями Майдану. Проте така спроба «облагородити» своє свавілля є, м'яко кажучи, дивною: люди, які вийшли на столичний Майдан, боролися і навіть віддавали свої життя якраз за торжество Закону. Козубівські ж «загарбники» діяли у повній зневазі до гарантованої Конституцією України права приватної власності

«Майдан» по-козубівськи. 22 квітня 2014 року.

як дратує тих, хто не звик жити за законом, і в подальшому призводить до гучних подій.

«Майдан» по-козубівськи: під баранячі шкварки

Так, навесні 2014 року, «надихані» подіями на київському Майдані, місцеві молодики спробували захопити підприємство. Ось як це було. Із заяви директора ТОВ «Струмок» начальнику Доманівського райвідділу УМВС України в Миколаївській області:

«22 квітня, о 7.30 ранку, 20-ю особами, мешканцями села Козувівка, було здійснено рейдерське захоплення власності ТОВ «Струмок», а саме майнового комплексу за адресою: с. Козувівка, вул. Пушкінська, 1 шляхом незаконного захвату майна підприємства. Пошкодивши при захопленні майно і захопивши територію комплексу і тракторну бригаду, група осіб стала вимагати прибуття керуючого С.В. Кушніра. У своїх вимогах вони, не розбираючись у чинному законодавстві, не визнають право власності, укладені і оформлені договори на право власності майна». Крім того, через блокування механізованої техніки підприємства було зірвано посівну кампанію.

У підтвердження своїх слів Л.М. Родченко надав доманівським міліціантам відео з камер спостереження. З «картинки» добре видно й обличчя нападників, й їхні незаконні дії по перекриттю воріт тракторної бригади шинами.

Серед нападників, – згадує керуючий ТОВ «Струмок» Сергій Кушнір, – було всього дві людини – брати Чебани, котрі на той момент були пайовиками підприємства, інші ж ніякого відношення до його діяльності не мали. Непрохані гості

та інших свобод громадянина. Самі ж методи їхньої «революційної діяльності» радше нагадували сценки із типового життя Дикого Заходу XIX століття: хто перший вихопив кольт – той і правий. Принаймні, прибулих за викликом працівників ТОВ «Струмок» «шерифів» з Доманівського РВ новоявлені робінгуди буквально на руках винесли за територію тракторної бригади.

Розбивши біля бригади підприємства намети й влаштувавшись на ночівлю, «майданівці» не нудьгували, адже у казані весело шкварчало свіженьке бараняче м'ясо. Знову ж таки, барана ніхто не купляв, а нахабно експропріював на «потреби революції» з... ферми сільгоспдприємства. Або, іншими словами, просто вкрав.

Наступного дня до розлюченого натовпу прибули як Леонід Родченко, так і районна комісія, в складі якої були керівник Доманівської райдержадміністрації Василь Іванченко та начальник районного відділу внутрішніх справ Ігор Паламарчук (на той момент). Уважно вивчивши всі документи, посадовці переконалися, що ТОВ «Струмок» і СФГ «Старий світ» здійснюють свою діяльність у повній відповідності до закону, тож закликали «майданівців» розходитися. Ті ж, попри незаконність своїх вимог, ще довго голосно вимагали «повернути громаді все». І все ж за день блокування роботи сільгоспдприємства було знято, а посівна техніка нарешті вирушила в поле.

Згодом у селі «активісти» підбурили селян зібратися на сходку, під час якої закликали писати заяви про розірвання договорів оренди із ТОВ «Струмок». Та, як розповіли мені очевидці подій, на «революційний заклик» відгукнулося аж надто мало орендодавців.

Здавалося б, із часом пристрасті мали би вщухнути, а підприємства Леоніда Родченка – повернутися у звичний ритм роботи. Та, схоже, події 22-23 квітня були лише одним із епізодів чітко спланованої операції по рейдерському захопленню підприємства.

Ситуація загострюється. Міліція безпорадна

Утім, шановні читачі, судіть самі. Уже 1 травня ситуація у Козувівці знову загострилася до краю.

– Одразу після обіду, – розповідає охоронець ТОВ «Струмок» Павло, – я із товаришем вийшов на машині у магазин по продукти. Раптом побачили мотоцикл, що лежить у кюветі. Дорогу перекрили п'ятеро хлопців і почали нас зупиняти, розмахуючи руками. Ми, подумавши, що ті потребують допомоги, зупинили автівку та вийшли назовні...

За словами чоловіка, незнайомці були у стані сильного алкогольного сп'яніння. Один із них потягнувся до спецзасобу, який охоронець тримав на ремні. Аби не допустити втрати матеріальної цінності, Павло відштовхнув від себе нападника, та це лише «завело» натовп, і вони кинулися на двох охоронців.

«Бризнувши в обличчя хуліганам із газового балончика, – продовжує розповідь чоловік, – ми хутко заскочили в автівку і кинулися навтьоки. Та вже за декілька хвилин по селу і за його межами нас переслідувало не менше п'яти автомашин із агресивно налаштованими місцевими мешканцями. Причому із однієї автівки стирчало дуло рушниць, а позаду нас лунали відстріляні від погоні та втекти до Вознесенська...»

Як переконаний Павло, даний інцидент був чітко спланованою провокацією з метою залякування охоронців, а також дискредитації сільгоспдприємства Леоніда Родченка. Адже одразу після невдалої гонитви агресивно налаштовані молодики незаконно, перелізівши через паркан, потрапили до приватного об'єкта Родченка, де мешкає господар під час відвідин Козувівки.

Камери спостереження (а відповідне відео також є в розпорядженні редакції. – А.Т.) зафіксували, як хулігани нишпорять по садибі, намагаючись потрапити в будинок, у якому, рятуючись від розправи, забарикадувались інші охоронці сільгоспдприємства. Також непрохані гості будь-що воліли потрапити до підвалу, в якому гостинний господар зберігав для своїх друзів та знайомих чудову колекцію власноруч вироблених вин і коньяків.

Як згадують охоронці, міліціонери, котрі прибули на виклик, нічим їм не зарадили. І лише простим сільським жінкам, котрі у підвечір'я прийшли до садиби, вдалося зупинити свавілля на приватній території.

За обома кричущими випадками порушення закону – 22-23 квітня та 1 травня – потерпілими були подані відповідні заяви до Доманівського районного відділу міліції. І що ж?

А нічого!

– Я регулярно цікавлюсь ходом розслідування, направляючи запити до районного відділу міліції, – розповідає Леонід Родченко, – та звітлі мені приходять стандартні відповіді – «у кримінальному провадженні проводиться досудове розслідування».

Здавалося б, у правоохоронців є всі наявні докази (в тому числі

відеозаписи та свідчення численних очевидців нашумілих подій) задля того, аби в найкоротші терміни розслідувати ці резонансні злочини та передати матеріали до суду. Та ось уже без малого півтора року кримінальні провадження так фактично і не зрушили з місця, застрягли у нетрях міліцейського відомства.

Принагідно виникає слушне запитання: чим загалом займається районна прокуратура, котра мала б здійснювати нагляд за діяльністю органів внутрішніх справ?.. «Принаймні, з міліції, – зауважує адвокат Л. Родченка Євген Ляшан, – приходять якісь відписки. З прокуратури ж – ані пари з вуст, на жодне наше звернення навіть не надійшло відповіді».

Не знав. Не відав. Довірив

Мешкає в Козувівці такий собі Михайло Дмитрович Лило. Колишній пенсіонер займався фермерством, та наразі де-юре не є суб'єктом підприємницької діяльності. Здавалося б, відпочивай від справ праведних та няньчи онуків. Але ж ні, заслужений відпочинок, як-то кажуть, Михайлові Дмитровичу лише сниться! Влітку 2014 року завзятий дідусь, нанявши сільгосптехніку, обробив не належні йому 44 гектари ріллі, а восени того ж року засіяв цю чималеньку ділянку озимому пшеницею.

Незаконні дії Михайла Лила підпадають під дію статті 356 Кримінального кодексу – «Самоправство». Адже оброблена та засіяна пенсіонером рілля знаходиться в обробітку ТОВ «Струмок», який орендував земельні паї у мешканців Козувівки на термін з 2006-го по 2021-й роки включно!

Відповідно до ухвали Доманівського районного суду ТОВ «Струмок» уже зібрав урожай з 44 гектарів та взяв його на відповідальне зберігання. Тепер у суді підприємство добивається визнання права власності на зерно, адже, згідно зі статтею 212 Земельного кодексу, самовільно зайняті земельні ділянки підлягають поверненню без відшкодування затрат, понесених під час незаконного користування ними.

Крім того, товариство у позовній заяві до райсуду вимагає повернути зазначені постійні ділянки у своє користування та зобов'язати М.Д. Лила не чинити перешкод у цьому.

Відповідне кримінальне провадження щодо явно незаконних дій Михайла Лила вже понад року пилиться... так-так, у будівлі все того ж доблесного Доманівського райвідділу міліції. Напевно, місцеві пінкертони ніяк не зберуться на рішучий мозковий штурм по розкриттю цієї надзвичайно заплутової та складної справи.

Перебуваючи у Козувівці, я зустрівся з Михайлом Лилом та поставив йому дуже просте запитання: невже він не знав, що оброблена і засіяна ним земля перебуває у довгостроковій оренді у ТОВ «Струмок»?

– Та ні, – простодушно відповів мені Михайло Дмитрович, – не знав. Люди самі прийшли до мене і попросили, щоб я засіяв їхні земельні ділянки, адже, мовляв, земля вже не в оренді у Родченка.

– А за користування паями Ви щось платили людям?

– Лише одній людині... у неї ситуація складна. Я підписав з пайовиками тексти договорів, поїхав реєструвати і лише тоді дізнався, що земля знаходиться в оренді у ТОВ

«Струмок». Тобто земля за законом мені не належить.

– Яким бачите вихід із ситуації?

– Нехай Родченко поверне мені половину врожаю, і це буде по-людськи.

Дуже непереконливими виглядають слова мого співрозмовника про те, що він нібито не знав, хто юридично є землекористувачем земельних ділянок. Адже, якщо навіть повірити в «історію» Михайла Дмитровича про те, що майже десять чоловік ввели його в оману, то зовсім не вірити в те, що він не міг легко перевірити правовий статус паїв. Для цього достатньо було завітати в районний земельний кадастр, або ж запитати на самому сільгоспдприємстві.

Звичайне рейдерство?

Куди як правдоподібнішим видається зізнання одного з пайовиків ТОВ «Струмок», який на засадах анонімності розповів мені кардинально іншу версію подій. А саме: за словами мого респондента, пан Лило особисто їздив по селу та, під'їжджаючи до хат, пропонував власникам земельних паїв забрати землю в оренду на... 50 років. За це обіцяв чималі гроші – близько 400 тисяч гривень, причому «аванс» – 50 тисяч гривень – давав одразу. «На наше зауваження, що земля перебуває в оренді у Родченка, – розповів мені пайовик, – Лило запевнив: не переживайте, договори будуть переформлені. Мовляв, давайте лише мені на руки документи, придуть серйозні люди з Києва і все «порішають».

Отже, якщо вірити цій розповіді, то Лило прекарсно знав про те, що паї знаходяться у Родченка. А грубо і відкрито порушуючи закон, надіявся на захист високих «покровителів»?

Подібна обробка по захопленню чужої землі є нічим іншим, як брутальним і неприхованим порушенням закону. А якщо згадати про постійний тиск на підприємства Леоніда Родченка впродовж кількох останніх років, зокрема події квітня та травня минулого року, то виникає стійке припущення: хтось надто зацікавлений у тому, щоб здійснити рейдерське захоплення успішного сільськогосподарського бізнесу.

І навряд чи у боротьбі за свої законні права Леоніду Родченку варто сподіватися на суттєву допомогу місцевих правоохоронців, адже впродовж багатьох місяців вони не можуть розслідувати навіть прості кримінальні провадження. Не можуть чи... не хочуть?

Точку у цій резонансній історії позаяк ставити зарано. Адже вона – не приватний випадок із життя одного села чи підприємства. Дана ситуація – немов лакмусовий папірець того, наскільки правовою державою є Україна і чи насправді захищено в нашій країні право власності?

Редакція повідомлятиме своїх читачів про розвиток подій, а поки що надсилаємо цю публікацію на реагування керівникам обласної прокуратури та Управління МВС України в Миколаївській області.

■ Андрій ТЮРІН
Доманівський район

P.S. Коли матеріал вже було підготовлено до друку, стало відомо: у саду СФГ «Старий світ» було скоєно чергову крадіжку. Утім, дивуватися цьому не варто: безкарність породжує все нові і нові злочини...